

Senior serie 6 gymnasie drengene

Senior serie 5

STJERNE KUDDET

Boldklubben
Røde Stjerne

Nr.50 juni 2001 17. årgang

Hurra, hurra, hurra og det lange Hurraaaaae.

25 ÅR

Ja så blev klubben også et kvart århundrede. Vil den ændre sig lige så meget eller lige så lidt de næste 25 år, som det er sket siden den startede? Svaret blæser i vinden, men kan da blive et interessant emne ved festen lørdag den 4. august ellet til receptionen mandag den 6. august kl. 17.00. Begge steder får man sikkert både første formand og nuværendes meninger med.

ANNONCE, ANNONCE

DER ER SODAVAND TIL DET BØRNEHOLD, DER TIL NÆSTE BLAD KOMMER MED DET BEDSTE INDLÆG. DET KAN VÆRE TEGNINGER (SORT/HVID), TEKST ELLER HVAD I HAR LYST TIL.

REDAKTIONEN

Ronald`s Lilleputter -89-90

Senior serie 6 (de gamle)

Sport forsoner?

Fodbold er en industri hvor talenter fødes, sælges og brænder ud. Det har vi set mange gange på den internationale scene. Også i Danmark går diskussionen livligt når man taler bredde og elite, og taler om udlændinge i danske klubber. For det første: Er det klubbernes forpligtelse at styrke talentarbejdet? For det andet: Er det klubbernes forpligtelse at sørge for at spillerne har en uddannelse at falde tilbage på? Og for det tredje: Har klubbene en samfundsmæssig forpligtelse til at integrere folk fra andre kulturer og sørge for at de kan fungere i samfundet? Tre væsentlige spørgsmål vi som klub må tage stilling til. Vi tilhører bredden men kender problemstillingerne. Sport er et fremragende redskab når det handler om at få mennesker til at forstå hinanden. Læs hvad kulturministeriet har skrevet om fodboldskolen i Bosnien, inspireret af de danske fodboldskoler: " - Hvad er bedre til at skabe sammenhold end leg. Vi bruger fodbolden til at skabe dialog. De internationale organisationer er gode til at få vand, mad og tæpper frem. Men der mangler initiativer, der kan hele et land, hvor naboer, der før skar fingrene af hinanden, igen skal leve side om side, siger Anders

Levinsen. - Serbere, kroater og muslimer skal afdæmoniseres. De skal lære at kommunikere med hinanden igen, og fodboldskolerne virker som socialt middel til at skabe integration, mener Levinsen (Anders Levinsen, koordinator for fodboldskolerne i Bosnien)".

Specielt i et jubilæumsår handler det om at tænke tilbage - og tænke frem. Vil vi som klub anerkende vores ansvar og skabe rammer så alle - nydanskere og "gammel" danskere - kan skabe glæde og sammenhold og derigennem give vores bidrag til en positiv integration? Lad dette være et diskussionsoplæg om hvad vi vil med klubben. Redaktionen modtager alle indlæg til offentliggørelse i senere numre. Vi opfordrer til diskussion.

Sven Edsen

Redaktion:

Michael I. Hansen (ansv.) & Sven Edsen

Bladadresse: Michael I. Hansen
Fælledvej 24C, 1. th.
4000 Roskilde

Dette er uddrag af et rejsebrev fra et par volleyspillere i klubben, der i mange år har arbejdet i Zambia for Mellempfolkeligt Samvirke.

Gunnar og Solvejg og Lauge er taget til Mapanza i Zambia igen. Kort før jul fik jeg et langt brev fra dem, og selv om det snart er et stykke tid siden, viderebringer jeg her et uddrag.

Dagen efter vores ankomst, fredag den 4. august, holdt vi møde hele dagen om vores projekt. Koordinatoren, Lis, sagde at vores hovedopgave var at afslutte projektet på en behagelig måde, så de skænderier der havde været mellem de forskellige parter bliver glemt. Både vores forgænger, Torben, og den tidligere koordinator, Peter Ferdinand, har bidraget til at slå knuder på samarbejdet. De har været oppe at skændes indbyrdes på et offentligt møde i Mapanza, hvor begge parter er blevet bedt om at undskylde deres respektive opførsel (uden at ville give en sådan undskyldning), så der har været røre i Mapanza-andedammen.

Sladderspalten kan ellers fortælle, at Peter Ferdinand nærmest har kørt Zambia-programmet i sæk. Fra at have været 17

DW'ere (Development Workers), da vi kom i 1995, har programmet været oppe på 30 DW'ere, men nu er det nede på 17 igen, og alle landbrugsprojekterne er enten nedlagte eller i gang med en udfasning. Halvdelen af projekterne er nu i Lusaka, hvor Peter Ferdinandsens kæledække, Margaret, var programofficer, og partnerne her består primært af de store NGO'er, som har så svært ved at nå ud til de fattige.

Husproblemer

I Mapanza ligner det sig selv. Huset er dog til Solvejgs store fortrydelse blevet malet lysegult indvendigt - en afskyelig farve. Til gengæld er der kommet 2 nye køleskabe og et nyt komfur. Der er også installeret et nyt solpanel, men det virkede desværre ikke, så det blev tidligt sengetid de første nætter i Mapanza. Lauge blev noget forskrækket over det pludselige mørke og det blafrende skær af stearinlys. Det var nogle lange nætter, hvor han vågnede og skreg nogle gange. Batterierne til solpanelet havde været koblet

fra siden april og var så flade, at de ikke kunne genoplades. Efter en tur til Lusaka og for at det ikke skal være løgne endnu en (retur samme dag - en tur på 650 km.), havde vi lokaliseret problemet til batterierne og fået et nyt batteri. Vi har senere fået fat i 2 ældre batterier, som vi prøver at lade op. Vi må tage dem ét ad gangen, for de er for flade til at blive ladet op på én gang.

Allerede nu fungerer printerens betydeligt hurtigere, end da der kun var ét batteri. Men hvis det lykkes at få gang i alle 3 batterier, regner vi med at have strøm nok, til at Solvejg kan låne Laivas symaskine.

En varm velkomst

Det er ellers en fornøjelse at have Lauge med rundt i landsbyerne. Mandag den 21. august var Solvejg og Lauge med i Kabeta. Lauge kom straks ved ankomsten over på Headman Kabetas ene kones arm/hofte og blev slæbt rundt i landsbyen. Headman Kabeta selv ankom på cykel. Lidt senere kom Lauge lige over på hans arm et øjeblik, før han kom tilbage til konen. Her var masser af høns og grise at kigge på samt børn og voksne, så Lauge var i fint humør. Det var herligt at se folk igen, og de var utroligt glade for at se os.

Vores have ved huset i Dundwa er efterhånden blevet til et skyggefuldt sted. De træer som var ca. 50 cm. da vi kom, er nu oppe i 5-7 meters højde og vores frugttræer står også flot. Vi regner med at høste både bananer og mangoer. Vi plantede i sin tid 3 nerier, som nu alle er over 2 m. og de blomstrer, hibiscusen ser også nydelig ud, og jacarandaen har blomstret sid-

ste år, siger havemændene. Lige nu ligger den blot nogle nøgne udgåede pinde. I forrige weekend plantede vi træfrø i potter og lavede et tomatbed. Citrontræerne er blevet beskåret, og vi har tigget blomster hos naboen, så inden længer er her vel grønt og frodigt igen.

Postproblemer

I ugen op til månedsskiftet august-september var vi igen i Lusaka. Da var vores mange flyttekasser endelig nået frem - 21 i alt. Vi mangler kun de 2, som vi har sendt til Choma. Den 21. kasse til Lusaka fik vi senere end de andre. Den indeholdt diverse bøger om fugle, dyr og planter. Jeg blev så glad for at se den, at jeg helt glemte at skælde ud over at de fjumrehoveder på posthuset ikke havde mere styr på deres pakker. Kassen havde været der hele tiden, bare et forkert sted. Der var højt læs på Toyotaen, da vi kørte hjem til Mapanza: 6 flyttekasser, en blå tønde, store mængder dâsemad, UHT-mælk, cornflakes m.v. (mad til flere måneder), kufferter, ca. 500 Pampers bleer og Solvejgs nye cykel.

Bleproblemer

De mange Pampers bleer har sin særlige forhistorie. Lauge havde det fint indtil mandag den 21. august, hvor han fik diarré. Det havde han frem til den 25. august. Alt hvad han spiste og drak, sprøjtede bare lige igennem ham, bleer og tøj, så Precious og Solvejg vaskede tøj i lange baner og blebeholdningen faldt til et foruroligende lavt niveau. Han fik en kindtand og har sikkert også spist for meget af den lokale røde jord.

Lidt fornøjeligt

Lørdag den 9. september var vi til bryllup hos Headman Kabeta. Solvejg gad ikke rigtigt komme af sted om morgenen, så jeg var irriteret over at vi ikke kom som lovet. Der var dog ingen der løftede et bryn over, at vi kom en time for sent. Vi hentede først bruden i Hamoonde og afleverede hende ved den apostolske kirke i Kabeta. Bruden skulle bæres op i bilen og skubbes på plads, så Kabetas yngste kone kunne være med på forsædet. Lauge tronede på sin stol bag i og kiggede nysgerigt, men han gik glip af sangen fra bagsmækken, for da var han faldet i søvn. Vi var ca. 20 mennesker i og på bilen. Dernæst hentede vi Chieffen.

I Kabeta havde de bygget et større antal shelters til at huse de mange gæster. Efter kirkeceremonien, som vi ikke deltog i, kørte jeg parret hen til 50 m. fra landsby-

en, hvorfra de gennemførte "the march". Forrest dansede et hold unge piger og drenge i 2 rækker. Drengene til venstre og pigerne til højre. - drengene i jakkesæt og slips, pigerne i hvide kjoler med et lille diadem i håret og med en lille stav med lyserødt tyl i hånden. En stor matrone i lyserøde skørter var "maid of honour" og dansede foran og bagved og holdt styr på tropperne. Brudeparret kom gående efter de dansende med sammenkrogede lillefingre ganske langsomt. Hele optoget kom hen over den centrale plads i landsbyen og svingede ind under det største "shelter" (halmtag på pæle), hvor brudeparret blev placeret midt for.

Vi var placeret på ærespladserne til højre for brud og brudgom sammen med Chieffen, Laiva og Mulomba + kone. Bagved de nygifte sad de unge mennesker, der havde danset. På den anden side sad familierne. Så startede den lange ceremoni, hvor folk stillede op i kø og gav gaver. Den nærmeste familie gav beløb i størrelsesordenen K100.000, de øvrige gæster mellem K500 og K10.000. Jeg var oppe og give K10.000. Sprechstallmeisteren stod så med en megafon og annoncerede med store armsving og falbelader, at den og den person havde givet så og så meget. Den givende - især de ældre - gav så en lille dans, og publikum hyldede eller hujede af præstationen - især hvis der var tale om et stort beløb.

Lauge sad først på skødet hos os betragtede menneskemylderet, men så ville han ned, og han vimsede glad rundt i det røde støv. Når han er i godt humør tager han

tit nogle små løbeture, hvor han starter med at stå stille, og så sætter han fart på, læner sig frem og løber 10-15 skridt med løftede, svingende arme. Han hviner af fryd og har store glade øjne.

Så stopper han op og vender sig rundt og kigger om der er nogen, der har set ham, og så tager han en tur til.

Han fandt efter et stykke tid hen til en hytte bag os, hvor der sad nogle unge piger, og hvor der var nogle spændende høns inde bagved. Pigerne tog sig af ham,

så vi behøvede ikke mere være nervøse for, at han væltede bryllupskagen. Den stod hvor alle kunne se den, midt foran brudeparret i 3 etager på et vakkelvort underlag. Lauge styrede på et tidspunkt lige imod den, for han var ved at blive sulten, men Solvejg reddede den heldigvis. Der var ellers et par af de arrangerende damer, som fik hænderne op foran ansigtet i angst for den forestående katastrofe.

Hans Dam Frandsen

Generalforsamling

Idrætshallen Amtsgymnasiet, Januar 2001

Referat fra generalforsamlingen

1. VALG AF DIRIGENT: Keld (veteran)
2. VALG AF REFERENT: Thomas (serie 6)
3. FRA FORMANDEN: Ronald fortæller at der er 110 foreninger i RUI (Roskilde Idræts Union), og der er 20.500 medlemmer. Der er ændringer af tilskudsregler, der kan kun gives 500 kr i tilskud pr. medlem. Der har været stor tilgang i Røde Stjerne det sidste år, vi er nu 215 med-

lemmer ialt (FLOT RØDE STJERNE). Medlemmer u/18 er der 88 af. Medlemmer u/18-24 er der 33 af. Medlemmer o/24 er der 80 af, og så er der 12 passive medlemmer.

4. FODBOLD AFD.: Alt i alt har det været en god sæson for S5, men lidt for svingende, det blev dog aligevel til en 4. plads. Kan vi mon få en hold i serie 4 igen, vi kan kun håbe. S6 har spillet en god sæson, men snublede lidt i nogle af de vigtige kampe, her blev det også til en

HALTIDER

Volleyball

Amtsgymnasiet
Tirsdag 17-18

Tjørnegårdsskolen
Torsdag 20-23

Fodbold

Amtsgymnasiet lørdag
ungdom 8-14
voksne 14-18

4. plads. Veteran har også haft en ok sæson, her blev det også til en 4. plads. Børnebolden går det fint for, stor tilgang, På årgang '92 er der sagt stop for tilgang, pga. af for mange spillere og for få trænere. Ved afslutningsfesten var børnenes forældre lidt sure, de de ikke fik nok spilletid. Knud (formand for børnebold) vil tage spilletiden op til næste afslutningsfest.

5. BLADET: Stjernesuddet er blevet lavet i 3 eksemplar, bladet ser gerne at der kommer gider at komme med stof til de næste par numre - og lidt arbejdskraft søges også.

6. REGNSKABET: Det er første gang i klubben historie at vi har haft kontingentindtægter på over 100.000 kr, det er flot, takket være den store tilgang af medlemmer. Grundet den store indtægt er det også blevet til lidt renteindtægt på 1.075 kr. Der er tilgængæld også kommet en merudgift, da Røde Stjerne her fået sin egen hjemmeside på nettet. Regnskabet er godkendt for 2001.

7. TEMAEMNE: Jubilæumsaktiviteter og de næste 25 år. Jubilæumsudvalget søger flere ansigter til planlægning af jubilæet. De følgende arrangementer der vil være på Jubilæumsdagen er et senior/veteranstævne, der vil også blive afholdt et børnestævne. Vi håber at Volley vil stable en beachvolley turnering på benende. Hvis der ikke er nok ansigter til jubilæet vil jubi-udvalget uddeligere arbejds opgaverne.

8. BUDGET: Budget og fastsættelse af kontingent. Der vil ikke blive nogen stigning af kontingenter. Der er budgetteret med en lavere indtægt i tilskud, da vi mister et 11-mands seniorhold. Kontingentindtægterne er derfor også sat ned. Der er sat ca. 20.000 kr. af til jubilæet til efteråret. Budget og kontingent er godkendt.

9. VALG AF BESTYRELSESMEDLEMMER: Formand Ronald er genvalgt, kasserer Jens Peder er genvalgt. Bladrepræsentanter er Michael Hansen og Sven Edsen. Børneboldsformand Knud er genvalgt. Volley. Lars Simonsen er valgt som repræsentant. Seniorboldformand Jesper Mobæk trækker sig tilbage og Morten Naumann overtager posten som formand. Søren Poulsen og Thomas Nielsen er genvalgt som suppleanter.

10. VALG AF FASTE UDVALG: Det sørger de enkelte udvalg selv for.

11. VALG AF REVISORER: Mikael Olsen og Erik Jørgensen er genvalgt som revisorer.

12. EVENTUELT: Netformand Søren Poulsen søger flere der gider at komme med stof til vores hjemmeside alt har interesse rent sportsligt. SBU har også fået deres egen hjemmeside, ca. 20 gange om året kommer der nyheder. Man kan abonnere på deres hjemmeside så man får nyhederne som e-mail.

13. GENERALFORSAMLINGEN VAR VEL OVERSTÅET.

En fodboldelskers bekendelser

Af Morten Naumann

Meget har man at takke halvferdsernes kollektiver for. Havde det ikke været for min opvækst i kollektivet i den historiske bevaringsværdige patriciavilla på Sct. Hansgade, havde mit tidlige kendskab til ventelistegrupper, KAP- og SAP møder, VS arbejde, DKP, Land og Folk, Nej tak til A-kraft demonstrationer, Russisk rødbedesuppe og ikke mindst Boldklubben Røde stjerne Roskilde ikke været, hvad det er i dag. I en tid hvor revolutionen for udvalgte roskildedensere ikke var meget længere væk end krydset mellem Sct. Hansgade og Maglekildebakken, voksede jeg op og var vidne til fællesøkonomi og solidaritet, herunder delesokker, deleundertøj og indimellem også deleholdninger. For var der noget man kunne på den tid, så var det at diskutere og atter diskutere. Selv om man ikke var langt fra hinanden på papiret kunne og skulle alt diskuteres til ukendelighed. Det var selvfølgelig nødvendigt at diskutere og debatere alt, for vi havde jo at gøre med en helt ny verdensorden, når bare den dag kom, med de røde russere.

Alt dette postyr og solidaritet var måske medvirkende til, at jeg en skønne dag tog fat i min moder og bad hende om at betale et halvårskontingent i Roskilde Boldklub 1906. Måske var jeg drevet af kammeraternes fortællinger, om træneren man ikke diskuterede med, og anføreren som havde lov at straffe ulydige medspille-

re. Det gjorde nok, at netop jeg blev en lille smule tiltrukket af dette mit første bekendtskab med fodboldens forunderlige verden.

Det holdt ikke længe. Fire måneder, hvor jeg ikke fik lov at spille med mine klassekammerater fordi min årgang '75 var for få og kammeraternes årgang '74 var for mange. En træner, hvis visioner om fodbold på lilleputplan rækte langt ud over, hvad de fleste drenge på 9 år går rundt og forestiller sig. Engagerede forældre som fik deres små drenge til at udføre grimme ting på modstanderne, samtidig med at de efter hver kamp græd i omklædningsrummet, fordi far ikke havde været helt tilfreds med sønnens indsats.

Disse oplevelser på og omkring grønsværen gjorde, at der for mit vedkommende ikke var megen lyst til at fortsætte vores allesammens højt elskede boldspil. Skæbnen var dog for mig den, at der nogle år forinden, cirka 10 år, havde været en lille flok politisk aktive og ikke mindst sportsligt interesserede voksne mennesker, som havde syntes at Roskilde manglede en boldklub, hvor man kunne mødes i kammeratlig stemning og dyrke den fælles passion, - fodbolden. Disse voksne mennesker, herunder Keld Petersen, Jørgen Skaarup m.fl. havde i mellemtiden, nogenlunde samtidig med mine forældre, fået en flok opkomlinge, som havde det tilfælles, at de manglede et sted at spille fodbold. Sagerne artede sig sådan, at Røde stjerne i sommeren '85 introducerede det først hold "børnebold". Vi var ikke mange til at starte med. Ud over undertegnede

bestod holdet den første sæsson af Frederik og Kirstine som er Keld Petersens og Anne Larsens to børn.

Efterhånden spredtes rygter og via diverse politiske foreninger og forældreråd i klasserne på specielt daværende Duebrødre skole, kom flere og flere børn til med hang til social bold, hvor det ikke altid var den bedste der startede inde. Vi var glade børn, som havde det godt med hinanden. Vi lærte at tage hensyn, vise respekt for hinanden og ikke mindst fik vi hver en bold til træning og behøvede ikke at arbejde evindelige træningsprogrammer igennem. Det lod vi spillere om i RB 06. Efter et par gode år med trænere som Svend og Keld P, dukkede et par ambitiøse nyudklækkede handelsskolestuderter op i form af Jens Peter og Michael. De formåede i løbet af kort tid at vinde den største respekt fra alle os børn. De arbejdede hårdt for os, kørte Sjælland tyndt, når vi skulle spille kamp og købte halvltters colaer til os, når vi havde afsluttet en god sæson. Mange gode kampe blev det til med Jens Peter og Michael som trænerduo. Specielt husker jeg med største fornøjelse vores allerførste tuneringskamp mod Vestbyen. Da Røde Stjernes første børnehold scorede deres første ligamål ville tilråbene og glæden ingen ende tage. Resultatet af kampen blev 19- 1 i Vestbyens favør. Indendørs fodbold blev også et af de helt store tilløbsstykker. Vi trænede i Amtsgymnasiets hal, på Maglegårdsskolen og på Himmelev Gymnasium. Vi deltog i store turneringer, hvor der altid var små og store gaver til første hovedstødmål etc. Den eneste gang vi som hold vandt noget

rigtig stort, var da Jens Peter og Michael deltog i en trænerkonkurrence, hvor de vandt en flaske Gammel Dansk for at have svaret rigtig på spørgsmålet; hvem scorede det første mål ved VM finalen i '86? Jeg husker ikke svaret, men for mig betyder det også mere, at der var to unge fyre som gjorde så meget for os.

Omkring 1990 startede en ny epoke for de børn som havde været med til at starte børnehold. Vi blev os selv. Vi trænede selv, organiserede selv, tog selv ud til kampe og i 1993 spillede vi vores første sæson som seniorer i serie 6, efter at have deltaget med jævne mellemrum på det legendariske hold med Hans Otto Vanting, John Jensen, Phillip, David N'juul, Skindbjerg, Jesper Mobeck, Jørgen Skaarup m.fl.

Vi var stadig en flok glade unge drenge som nød at indsnuse græssets dufte på "Stadio Kommunale" som vi havde omdøbt Hedegårdens skole til. Vi drømte til stadighed om store triumfer, sponsoraf-taler og vigtige sejre. Vi lagde langsigtede planer i vores ruse og havde ingen bekymringer når vi i Roskildeturneringen skulle møde både serie 4 og 3 hold fra de lokale klubber. Vi havde et fasttømret hold af drenge fra vidt forskellige sociale baggrunde. Med vidt forskellige politiske overbevisninger, men med det tilfælles, at vi elskede fodbolden, hinanden, og måden vi var sammen på. Det var Skuret (Kurt), Jørning, Lillejacob, Tarnø, Sortemichael, Vagner, Spurs, Lønsted, Gakken og Naumann m.fl.

Det hele gik op i en højere enhed den søndag eftermiddag, da vi efter to hårde dage i Rådmandshaven ved Carlsberg cup havde spillet os frem til finalen som underdogs og besejrede et Sjællandsseriehold fra Slagelse efter forlænget spilletid og straffesparkskonkurrence. (Enden på cup-eventyret fortæller jeg gerne ved festen den 4. august 2001)

Efterhånden som årene gik måtte vi tilsidst erkende at uddannelser og lignende på vores niveau kommer før fodbold. Efter mange gode og lærerige år kom tiden til, at vi måtte afslutte. Mange fra den spæde start i midtfirserne skulle til København og undertegnede flyttede til Haslev for at starte min læreruddannelse. Vi ses stadig ofte og for mig er det helt specielt og noget jeg ser frem til, når der f.eks. er Andeturnering ved juletid. Da ved jeg, at jeg igen skal løbe om kap med Jørgen Skaarup og lægge ører til John Jensens taktiske tilråb.....og ved Lenin, hvor jeg elsker det.

Efter endt tjeneste i "byen i det grønne" som Haslev ynder at kalde sig og et par enkelte oprædener for Haslev F.c, er det med gensynets glæde at være vendt tilbage til gode gamle Røde Stjerne. Vi slås og kæmper stadig. Nu er det bare nogle nye ansigter, der løber på banen, men der er stadig det samme drev over sammenholdet og holdningerne. Vi diskutere og spiller fodbold, diskutere og drikker øl, diskutere og griner. Vi er et nyt hold og jeg kan godt mærke, at man som fodboldopdraget spiller i Røde Stjerne skal råbe højere i dag end før, hvis man ønsker at bevare

klubben, som det, den altid har været; klubben for alle!! En anden ting jeg i den grad nyder er at se alle de børnehold, som eksisterer i klubben. Jeg kan kun sige til de forældre, som har valgt at følge deres børn til Røde Stjerne: I finder ikke et bedre sted at lege! Når det er sagt, vil jeg gerne have lov til at sige tillykke til alle de mennesker som igennem de sidste 25 år har været med til at forme Røde Stjerne til den enestående institution i ordets positiveste forstand, som den er i dag. Meget af min opdragelse og menneskeindsigt kan jeg takke Røde Stjerne Roskilde for.

Stort tillykke fra,

Morten Naumann, Fodboldformand.

HOVEDBRUD

- Hvor mange gange har du lyst til at elske om ugen??
- Gang med 2
- Læg 5 til
- Gang med 50
- Hvis du har haft fødselsdag i år, så læg 1751 til - hvis ikke så læg 1750 til
- Træk dit fødselsår fra (4 cifre)

Du har nu et 3-cifret tal (hvis ikke, kniber det gevaldigt med regnefærdighederne!)

Send resultatet til redaktionen sammen med dit navn og hold. Så kommer du med i lodtrækningen om 1 flaske rødvin